

Պարույր Սևակ

Անվերնագիր 33

Անտա՞ռն է արդյոք
Իմ կրծքով շնչում,
Թե՞ ես եմ կորչում
Անտառի շնչում,
Անտառի շնչում
Ամենածավա՛լ:
Սակայն այս հարցով
Ես ինձ չեմ տանջում:
Եվ արժե՞ միթե,
Երբ գիտեմ, որ ես
Կարող եմ հիմա
Կոճղի պես լռել,
Քամու պես հեռալ,
Ծառի պես ծվալ,
Թփերի նման
Մեղմիկ սվսվալ.
Անտառի նման՝
Շաչե՛լ,
Շառաչե՛լ,
Անտառի նման՝
Տնքա՛լ, հառաչե՛լ.

Անտառի նման՝
Ահեղ բարկանա՛լ.
Ու թե մերկանա՛լ՝
Տերևաթափից -
Անտառի նման
Երբեք չամաչել...

23.IV.1959թ.

Մոսկվա